

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 24 czerwca 2020 r.

DIH-3.709.1.2020.AB

DECYZJA DIH-III /8/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1668 z późn.zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PO.311.K.42.2019.PC Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 28 listopada 2019 r. (sygnatura akt DR.8361.166.2019), na mocy której na przedsiębiorcę NATURA sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi, nałożono karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych) z tytułu udostępniania na rynku 5 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącym produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniach 23 – 25 września 2019 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w Drogerii (...), należącej do przedsiębiorcy NATURA sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi, zwanego dalej „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”.

Przedmiotem kontroli było m.in. sprawdzenie prawidłowości oznakowania kosmetyków znajdujących się w ofercie przedsiębiorcy w oparciu o przepisy:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.),

- zwane dalej: „rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych” lub „rozporządzeniem 1223/2009”,
- ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227), dalej: „ustawą o produktach kosmetycznych”.

Kontrolą w powyższym zakresie objęto 30 partii produktów kosmetycznych, kwestionując 5 partii:

- 1) SECRET SOAP, Kozie mleko do kąpieli, żurawina, kod EAN 5903031200676 w ilości 2 szt., w cenie 12,99 zł/szt.,
- 2) Krem na niesforne kosmyki, kod EAN 5902853014706, w ilości 3 szt. w cenie 8,49 zł/szt.,
- 3) Instituto Espanol Aloe Vera, Dezodorant Roll-on, kod EAN 8411047143179, w ilości 3 szt. w cenie 12,99 zł/szt.,
- 4) Instituto Espanol Detox, Dezodorant Roll-on, kod EAN 8411047109090, w ilości 4 szt. w cenie 12,99 zł/szt.,
- 5) Dezodorant owoc granatu, kod EAN 4045612001362, w ilości 3 szt. w cenie 11,99 zł/szt.

z uwagi na niewłaściwe oznakowanie, tj.: stwierdzając:

- brak zwrotu „najlepiej zużyć przed końcem” poprzedzającego datę minimalnej trwałości lub informacji o jej umiejscowieniu - art. 19 ust. 1 lit. c w związku z art. 19 ust. 5 rozporządzenia 1223/2009 – produkty w pkt 1, 3 – 5,
- brak poprzedzenia informacji dotyczącej wykazu składników zwrotem „ingredients” - art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzenia 1223/2009 – produkt wymieniony w pkt 2.

Przedsiębiorca w oświadczeniu z 23 września 2019 r. poinformował, że wycofuje ze sprzedaży zakwestionowane wyroby oraz zobowiązał się do ich prawidłowego oznakowania.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 25 września 2019 r. (nr akt kontroli: DR.8361.166.2019). Pismem z 8 października 2019 r. Mazowiecki WIIH przesłał przedsiębiorcy (...) ww. protokół kontroli wraz z załącznikami.

Organ pierwszej instancji 14 października 2020 r. otrzymał pismo spółki (...) z 10 października 2020 r., w którym poinformowano o wycofaniu zakwestionowanych wyrobów z całej sieci sprzedaży.

Zawiadomieniem PO.311.K.42.2019.PC z 29 października 2019 r. organ pierwszej instancji poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu wobec niego postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej określonej w art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. Jednocześnie pouczył stronę o jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

W dniu 28 listopada 2019 r. Mazowiecki WIIH wydał decyzję PO.311.K.42.2019.PC, w której wymierzył przedsiębiorcy (...), karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych), z tytułu udostępniania na rynku, w należącej do przedsiębiorcy Drogerii

(...), 5 partii produktów kosmetycznych o wartości 178,35 zł niewłaściwie oznakowanych. Decyzja została odebrana 3 grudnia 2019 r.

W dniu 20 grudnia 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, w którym wnosi o odwołanie od wymierzonej kary, wskazując na podjęcie działań i wycofanie z obrotu kwestionowanych wyrobów. O powyższych działaniach przedsiębiorca poinformował Mazowieckiego WIIH pismem z 10 października 2019 r.

Pismem z dnia 6 lutego 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu odwoławczym i pouczył o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Obowiązujące przepisy rozporządzenia 1223/2009 przewidują w art. 19 ust. 5, iż każdy produkt kosmetyczny musi zawierać informacje dla konsumentów, w języku państwa członkowskiego, w którym dany produkt jest udostępniany użytkownikom końcowym. Powyższy artykuł obejmuje również informacje wskazane w art. 19 ust. 1 lit. c, zgodnie z którym, na pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych podaje się datę, do której dany produkt kosmetyczny przechowywany w odpowiednich warunkach zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości lub szczegółowe informacje o jej umiejscowieniu na opakowaniu. Powyższa data czy informacja powinna być poprzedzona symbolem określonym w załączniku VII pkt 3 lub zwrot: „najlepiej zużyć przed końcem”.

Informacje muszą być udostępnione na pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych i muszą być nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne.

Jednocześnie zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. g ww. rozporządzenia na opakowaniu zewnętrznym umieszcza się wykaz składników, który powinien być poprzedzony określeniem „ingredients”.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 70 000 zł.

Przepis art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi,

który nie wykonuje obowiązku określonego w przepisach art. 36 tej ustawy, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Biorąc więc pod uwagę maksymalny zakres sankcji, jaką mógł zastosować Mazowiecki WIIH, kara w wysokości 200 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo, z uwzględnieniem wszystkich ustawowych kryteriów nałożenia sankcji.

W złożonym odwołaniu strona postępowania nie kwestionuje stwierdzonego faktu niewłaściwego oznakowania wyrobów, a jedynie wskazuje na podjęte działania mające na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości.

Mazowiecki WIIH wymierzając przedsiębiorcy karę właściwie wziął pod uwagę poniższe przesłanki wymienione w art. 189 lit. d ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), dalej: „Kpa”, t.j.:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła.

Z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że naruszenie prawa, polegało na braku na czterech partiach zwrotu „najlepiej zużyć przed końcem” poprzedzającego datę minimalnej trwałości lub informacji o jej umiejscowieniu oraz braku poprzedzenia informacji dotyczącej wykazu składników zwrotem „ingredients” w przypadku jednej partii. Powyższe naruszało interes konsumenta i utrudniało znalezienie istotnych dla niego informacji. Prezes UOKiK wskazuje, że nadrzędnym celem ustawy o produktach kosmetycznych jest ochrona konsumenta. Należy również wskazać, że strona postępowania nie kwestionuje tego faktu, a jedynie wnosi o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o produktach kosmetycznych, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy

niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami, o których mowa w art. 19 rozporządzenia dotyczącego produktów kosmetycznych.

Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 200 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną realizującą zasady skutecznej, proporcjonalnej i odstrasżającej kary. Należy ponadto stwierdzić, iż przepisy ustawy o produktach kosmetycznych stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada, za brak właściwego oznakowania karę pieniężną w wysokości do 70 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz wysokością. Mazowiecki WIIH, po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości ustalił wysokość kary pieniężnej w dolnej granicy przewidzianej prawem. Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znalazł podstaw do anulowania czy obniżenia kary.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f Kpa. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, gdyż brak zwrotu „najlepiej zużyć przed końcem” poprzedzającego datę minimalnej trwałości lub informacji o jej umiejscowieniu oraz braku poprzedzenia informacji dotyczącej wykazu składników zwrotem „ingredients”, mogło by utrudnić znalezienie tak istotnych dla konsumenta informacji, jak data minimalnej trwałości czy skład wyrobu. W przedmiotowej sprawie nie było oznakowania wymaganego przepisami rozporządzenia dotyczącego produktów kosmetycznych.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, jak wskazała w piśmie z 10 lipca 2019 r. oraz odwołaniu, uzupełniła brakujące oznakowanie. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie

skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. c oraz art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzenia 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych i udostępniła na rynku pięć partii niewłaściwie oznakowanych. Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na przedsiębiorcę (...), karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych), z tytułu naruszenia obowiązków określonych w art. 19 ust. 1 lit. g oraz art. 19 ust. 1 lit. c w związku z art. 19 ust. 5 rozporządzenia 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych. Tym samym, decyzja nr PO.311.K.42.2019.PC Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia z dnia 28 listopada 2019 r. (sygnatura akt DR.8361.166.2019), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy art. 189i ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.).

*Z upoważnienia
Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*

(...)